

MOUNTAIN WILDERNESS DE CATALUNYA

Nº 6 Desembre 1998

ALPINISTES DE TOT EL MÓN EN DEFENSA DE L'ALTA MUNTANYA.

LA NECESSÀRIA IMPLICACIÓ

En els darrers dècennis l'estructura social i sobretot econòmica de diverses zones del Pirineu s'està transformant a un ritme vertiginós. No és aguserat afirmar que la magnitud dels canvis no té precedent en la història.

El necessari desenvolupament de les economies locals està derivant cada cop més cap a una creixent especulació i la proliferació d'ambiciosos i agressius projectes de gran impacte sobre el territori.

Les conseqüències comencen a ser notables, i des del món excursionista tot aquest procés es contempla amb una aparent indiferència i/o resignació. Enrere queden les campanyes contestatives de la dècada dels 80. Semblen econòmats de l'apatia general que hi ha en la nostra societat.

Avui dia, en ple debat sobre les raons i motivacions del nostre excursionisme, cal tenir ben present el vessant conservacionista. Un aspecte que necessàriament haurà d'agafar major empena en el si del moviment. El que no tenia raó de ser a finals del segle passat, en l'actualitat esdevé absolutament irrenunciable.

Les altes muntanyes han passat d'ésser un espai marginat, on els únics visitants érem els excursionistes, a un desitjat espai d'inversions i objectius lucratis.

És necessari que des del món excursionista s'adopti una posició decidida. Si alguna cosa no ens manca és legitimitat: més de 100 anys d'història recorren el nostre país amb un ampli bagatge cultural i esportiu amb ferm compromís nacional.

Davant uns canvis tan brutals que afecten directa o indirectament totes les nostres activitats a la muntanya no ens podem quedar impassibles.

Renovem la il·lusió i la continuació del nostre desig de defensar les muntanyes desitjant-vos un venturós Nadal i feliç any 1999

No podem seguir "utilitzant" la muntanya com un espai lúdic per al cap de setmana i despreocupar-nos totalment de la seva protecció. És una actitud cofoista, insolidària i radicalment irresponsable. És necessària una presa de consciència de totes i de tots els qui practiquem l'excursionisme, l'alpinisme o l'escalada. I és necessari un posicionament clar com a col·lectiu, si més no per aportar punts de vista diferents dels dels grans interessos econòmics. Aquests són els qui realment estan marcant el desenvolupament de les àrees de muntanya. Sorgits normalment d'àmbits ben allunyats del medi on volen instal·lar-se, tenen una sensibilització ambiental més que dubtosa; el reguitzell d'actuacions barroeres escampades per la nostra geografia en són un clar exemple. Davant de certes actuacions el món excursionista ha d'alçar la

seua veu, tant per defensar els interessos propis, com per defensar uns interessos que són majoritaris en la societat.

Només cal que mirem el nostre país, segurament si avui gaudim de la protecció d'alguns espais és perquè en un moment determinat, algú va lluitar perquè això fos possible.

El nostre discurs no és ni ha estat tancat. No ens oposem al desenvolupament de les zones de muntanya. El que qüestionem són determinats tipus de creixement. Les altes muntanyes són àmbits molt específics i amb una reduïda capacitat d'acollida. Són espais en què les intervencions antròpiques han d'estar molt mesurades; on apostar per un turisme massiu esdevé altament destructiu i on els danys són difícilment reparables.

Santi Poelino

ADÉU A LA VALL DE FILIÀ

Com ja sabeu, a la Vall Fosca nova estació d'esquí. Els projectes urbanístics lligats a les noves pistes són espectaculars. De fet, com han confessat els mateixos promotors, és l'objectiu real de tota l'operació. L'edificació d'un "poble" totalment nou que doblarà el nombre d'habitants de tota la Vall.

És una pena haver arribat a un carreró sense sortida. A la gent del país no se li han ofert les alternatives suficients i s'han abocat a vendre's el seu patrimoni.

Pel que fa a l'excursionisme i tots els que defensem la natura, perdem la vall de Filià, però perdem també una mica més de llibertat. Adéu al silenci, l'harmonia i la humilitat. Benvingudes les masses, el ciment i els telefèrics.

6a ACCIÓ WILDERNESS AL CIM DEL PUIGMAL - 1998

També es va netejar la manca de valors i el poc esperit solidari.

El passat mes de setembre es féu una gran manifestació al cim del Puigmal per retrobar-nos socis i amics de M. W. de Catalunya.

Sols una petita barraca metàl·lica i de fusta enrunada era el nostre objectiu d'enguany. Per la gran responsabilitat de muntanyencs i alpinistes que defensen les altes muntanyes, és una petita contribució si ho comparem als altres treballs de recuperació d'espais degradats que s'han fet en altres anys coordinats amb FECSA o ENHER.

Però volíem netejar també la manca de valors i de poc esperit solidari de molts alpinistes, excursionistes i de moltes expedicions que abandonen materials i deixalles després de molts esforços per transportar-los i instal·lar-los. Ens trobarem doncs la segona quinzena de setembre a la Vall d'Er (Alta Cerdanya) a on vàrem pujar a fer la nostra acció de neteja i a més manifestar el nostre rebuig a la falta d'ètica de l'Heliesquí. Entre tots vàrem fer l'esforç de retirar les restes del pas de l'home inconscient. En quatre hores de treball intens vàrem fer desaparèixer les ruïnes, tallant ferro i fusta que transportàrem muntanya avall a pes de braços tant com poguérem.

Allà tots hi fórem convidats, socis, exsocs, amics, amigues que estimen i defensen les muntanyes. El nostre testimoni va quedar al cim, en fer desaparèixer una taca, a més, impregnar als quatre vents la cultura, el civisme per tots els qui practiquem aquest antic i vell esport de l'alpinisme.

Mountain Wilderness de Catalunya, solidària amb tots els problemes de la muntanya a nivell internacional, existeix i s'ofereix a totes les federacions i entitats d'esports de muntanya i escalada i vol seguir comptant amb el suport, la comprensió, amistat dels màxims òrgans directius del País i de l'Estat, com es fa a d'altres països.

És una llàstima, i ho lamento de debò, que diversos amics i autoritats de l'alpinisme hagin demanat la baixa de la nostra associació com a socis i alguns com a garants i fundadors i que no estiguin entre la gran família de l'associació. No dubto en res de la seva vàlua i esperit Wilderness; però a canvi de què?, em pregunto. De seguir oferint els nostres serveis al món excursionista incondicionalment? De seguir en la línia de fermesa i de seny que va marcar la Tesi de Biella? No volem altra cosa. Segur que no ho hem fet bé del tot, però sí que hem fet un gran esforç. Per altra banda, tota la gent de muntanya estem essent víctimes d'una lògica localista que ens defrauda, d'un banal instrument de valoració turística i d'escàs valor cultural, que en lloc d'oferir la natura com un espai perdurable i com una obra d'art eterna es ven a qualsevol preu l'immediat plaer de destruir per obtenir beneficis econòmics i el resum d'això em diu que necessitem ésser molts i forts per defensar el fràgil equilibri de la natura, els valors, el progrés, la seva relació amb la vida; hem de reconèixer que el desenvolupament econòmic i durable passa per la defensa integral dels espais naturals i no fer la degradació dels grans parquings, que són blocs de ciment enmig de les valls d'alta muntanya. També em refereixo a les motoneus, l'heliesquí, les instal·lacions mecàniques, etc., etc... que proliferen d'una manera absurda destruint el terreny i el paisatge.

Fou el dia 19 i 20 un dia per treballar de valent; gràcies a tots els assistents i sobretot al Sr. Alcalde d'Er Ramon Pouget que ens brindà tot el suport i simpatia. Ell i la seva esposa foren els amfitrions amb llurs fills, que serviren un aperitiu abundós en plena muntanya al pla de la Tossa. Gràcies també al Sr. Cristian, cap d'estació d'esquí, que ens ajudà en el transport amb camions i personal i gràcies al Sr. Alcalde de Queralbs, Jaume Coll, que ens acompanyà en l'acte de clausura en què solemnement signàrem un compromís de lluitar per mantenir les muntanyes com més netes millor.

Es llegiren cartes rebudes excusant la seva presència del Molt Honorable President de la Generalitat, així com dels Honorables Consellers de Benestar Social i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, Sr. Antoni Comes i Sr. Francesc Xavier Màrmon i dels Directors Generals d'Acció Cívica i del Director General de l'Incavol. Fem el ferm propòsit de retrobar-nos en la propera acció M. W. de l'any 1999.

Foto Emili Tolosa

Josep Sicart i Tauler
President de M. W. de Catalunya

INFORMACIÓ WILDERNESS

En la passada assemblea es decidí i acceptà el pòster que l'Isidre Rodri va fer expressament per a nosaltres. Amb l'agraïment de tan important donació i per tal de divulgar els nostres objectius la Direcció General d'Acció Cívica es cuidarà d'imprimir-los amb el següent eslògan:

MOUNTAIN WILDERNESS DE CATALUNYA

Alpinistes del món en defensa de
les altes muntanyes

**L'ESTIMES?
DONCS DEFENSA-LA**

PREMIS FECSA AL MEDI AMBIENT

A finals d'abril de 1996, fou atorgat el guardó especial a la Conservació de l'Entorn a M.W. de Catalunya per la "seva labor en la recuperació de les muntanyes del Pirineu, afectades per la construcció de centrals hidroelèctriques". Va recollir el premi el nostre president, Josep Sicart, acompanyat de diversos membres de la Junta Directiva. Han seguit després de 2 anys, en els quals hem estat inscrits, atorgant aquests premis l'empresa FECSA, premis Medi Ambient que reforcen l'estímul i la labor tant d'associacions com de persones que realitzen treballs en favor del Medi Ambient.

El passat dia 21 de novembre, i en el Festival Internacional de Muntanya de Torelló, fou entregat com cada any el premi M.W. a la millor pel·lícula que es caracteritzi per enaltir els valors per la salvaguarda de les muntanyes. La novetat és que el premi d'enguany fou la reproducció de l'obra del muntanyenc i artista Isidre Rodrigo "Rodri", que cedí gratuïtament a la nostra associació, i a més, per acord de junta, enguany dotat amb 30.000 pts.

El film guardonat fou Der Grosse Aletschgletscher de Gerhard Baur. Així, una vegada més, es fa present M.W. de Catalunya en una manifestació cinematogràfica que té un renom i una categoria significativa, fent entrega del premi el membre de Junta i President de la FEEC, Sr. Bernat Clarella.

Volkhard Dummler, president del German Alpine Club, féu saber a M.W. Internacional la degradació en què es troben les muntanyes de l'Elbrus. "Els mateixos problemes que a l'Everest" diu en una extensa carta indicant tot el que representa la permissiva acumulació de tota mena de deixalles que generen les expedicions, visitants dels trekings. La denuncia fou presentada a l'Assemblea Internacional per tal de fer saber a les autoritats aquest greu problema.

REUNIÓ DEL BURÓ INTERNACIONAL A VENEZIA

Per Emili Tomàs i Oriol (Vicepresident 1r Mountain Wilderness Catalunya)

El Vicesíndic de la Comuna de Venezia ens va donar la benvinguda i ens va desitjar una bona estada, oferint-nos alhora la Sala Munizipale, lloc on vàrem desenvolupar les reunions els dies 24 i 25 de gener. El Sr. Vianello va fer una comparació entre M.W. i la Comuna de Venezia. "Uns lluiten per una muntanya més neta i nosaltres, va dir, per mantenir-nos en uns nivells de respecte per la nostra valuosa ciutat i la meravellosa llacuna que l'envolta". Carlos Alberto Pinelli li va contestar: "Tots formem part d'aquest exercit que volem preservar el patrimoni natural o artístic de la humanitat. Perquè les muntanyes comencen al mar".

La representació catalana, encapçalada pel nostre president, Josep Sicart, va fer una exposició acurada i amb detall sobre les accions, entrevistes, conferències i tot tipus de participació, on M.W. de Catalunya es va fer veure i, cosa més important, sentir.

Com ja és costum, la nostra participació va ser l'admiració de totes les delegacions.

Tot i l'àmplia temàtica de l'ordre del dia, va haver-hi uns punts en els quals tothom va voler aprofundir, com són: el desè aniversari de la fundació de M.W, els cursos als Andes del Perú, i el tema de l'esponsorització.

Altres temes que varen sortir a discussió foren:

Dolomites; un monument pel món, Mont Blanc 2000, ascensió al Mont Blanc amb parlamentaris europeus, Expedició Annapurna-Wilderness de la UEC Sants de Barcelona, les Calenques Parc nacional, manifestacions contra l'heliesquí, ruta de l'os, presència i paper de M.W. en el context de l'Himalàia, les taques blanques, etc.

Hi foren presents delegacions de: França, Itàlia, Suïssa, Alemanya, Castella i la recentment incorporada Mountain Wilderness United Kingdom, amb el seu president, Mr. Taylor, que va rebre un llarg i calorós aplaudiment.

L'últim dia l'amic Fausto DeStefani ens va commoure amb una xerrada que va titular: "Perquè la veu de la muntanya no s'aturi pas", ambientada amb magnífiques diapositives.

Agraïm a Mountain Wilderness International i l'associació d'Itàlia l'acolliment que ens varen dispensar tots aquests dies d'estada a la irrepetible Venècia.

Foto Emili Tomàs

PROJECTE VALLFERRERA

Pla de Boet
Foto Santi Pocino

Per fi després de 3 anys de treballs, les màquines ja han acabat la seva feina. La nefasta pista d'Àreu al Pla de Boet ja és història. Ara, finalment, es pot arribar com Déu mana a Boet. És una magnífica obra, una via ràpida de dos carrils per banda que et porta en 10 minuts de Llavorsí al Pla i amb un peatge de només 700 pts.

Jo sóc un enamorat de la muntanya i del turisme verd. I és que no hi ha res com anar a Vallferrera!!! En arribar al Pla de Boet aquest pàrquing intel·ligent de

1000 places et resol tots els problemes, a només 5 minuts tenim el conjunt residencial "Pica Park"; és meravellós: unes cases tiroleses i tibetanes amb tots els avenços per gaudir de la natura. Fixa't, són totes de fusta i sostre de pissarra; a més tenen llar de foc, Són unes cases tan maques! no pas com aquelles casotes d'Àreu i Alins.

Jo el primer que vaig fer va ser delimitar i posar tanques a la meua parcel·la. Ara tinc previst construir una piscina i una pista de tennis. De fet això és l'únic que no m'agrada del meu complex, aquí al costat, a la urbanització "Naturaleza Luxe Adventur" tenen un estany privat per a ells.

Però bé, tret d'això, aquí estem millor: tenim un McDonalds, videoclubs, el camp de golf, el multicine, la sala de convencions... i sobretot tenim al costat les pistes d'esquí de "Super Pica", que amb la remodelació de l'any passat estan millor que mai: 7 pistes noves, 30 canons i 4 "bomarders" de neu, 8 telecadires, i cosa encara més important, el nou telefèric, que arriba al port de Sotillo.

Precisament ara m'acabo de comprar a Andorra els nous esquís TNT-Digital-Delta Force amb tracció 2x2 que em permeten desenvolupar el meu esport d'alt risc-aventura preferit, l'esquí-extrem-infrahumà. Val a dir que en aquest esport sóc un fora de sèrie, he guanyat el "camel Pirineum" i el "Rai Depredador".

Després d'esquiar no hi ha res millor que una bona excursió amb 4x4 per relaxar-se i sentir la natura de ben a prop. Tot i que ahir em vaig haver de barallar amb uns pagesots i uns excursionistes que havien barrat la pista. Qui dimonis són aquesta gent? Es creuen que la muntanya és seva? Des que vine a la vall tots els problemes que he tingut han estat amb aquesta gent, especialment amb aquests motxillaires que tenen per norma oposar-se a tota proposta que es faci per fer progressar la vall. Imagineu-vos que fins i tot m'han posat una denúncia per tal d'aturar les obres de l'hotel que estava construint allà als estanys de Baiau. No hi va haver manera de fer-los entrar en raó, els vaig explicar els grans beneficis que aquell hotel reportaria a la comarca, que jo l'únic que havia fet era tirar a terra aquell munt de ferralla (que em semblava que no servia per a res) que li deien refugi M. Monfort, per construir una edificació nova, més confortable, amb electricitat, aigua calenta... Però res, ni tan sols l'estudi d'impacte ambiental que havia realitzat els va convèncer. Sabeu què en penso, d'aquesta gent? Que són uns integristes, sí, això, uns integristes!!!

Però bé, ja em donen prou maldecaps, no en parlem més. Per cert, ahir el meu nen em va donar una alegria. S'ha fet de la lliga protectora dels esquiroles del Pirineu; això sí que està bé! Crec que entre tots ens hem de mentalitzar una mica més per respectar l'entorn. Em sembla que jo també me'm faré soci, A veure si n'aprenen aquests excursionistes!!!

Mort de Hunt i Chantal

Els dos destacats membres de M.W., el cèlebre Coronel Hunt, garant Internacional des de la fundació i cap de la 1a expedició que assolí el cim de l'Everest, ha mort enguany, així com la jove Chantal Maudit, destacada i excel·lent alpinista.

Urbanització al Pla de Beret

Ens complau la resposta del Sr. Carles Barrera, magnífic Síndic d'era Val d'Aran en conversa mantinguda personalment amb els Srs. Josep Sicart i Francesc Sanahuja; al manifestà que no es construirà cap complex al Pla de Beret, tal com pretenia la constructora urbanística.

10è aniversari de M.W. França

Els dies 3, 4 i 5 de desembre es celebra a Autrans un festival de cinema amb jornades de debat per commemorar els 10 anys de la fundació de Mountain Wilderness a França. Els Srs. Joan Cervera i Josep Sicart hi assistiren en representació de M.W. de Catalunya.

Jornades de la FOCIR

El passat dia 7 de novembre, a l'Institut d'Estudis Catalans, s'han realitzat importants conferències en el marc de la jornada de la federació d'Entitats Catalanes Internacionalment Reconegudes on participaren alguns membres de l'associació, així com el membre de Junta que forma part de la direcció de la FOCIR Sr. Francesc Sanahuja.

AMENACES DE MORT

Ha estat sentit amb consternació que Maria Teresa Sangra, secretària de W.W.F. membre de CIAPM, ha rebut amenaces de mort, resultant als ulls de W.W.F. del clima polític ennuvolat que regna al Valais. Aquestes amenaces són lligades a la intervenció per posar fi a la instal·lació il·legal de canons de neu a la vall d'Illey.

Aquestes amenaces són per pendre en seriosa consideració. El 1991 Pascal Ruedin, que ocupava la mateixa funció, va ésser greument ferit en un atemptat minuciosament preparat, els autors del qual no han estat mai trobats.

NOUS GARANTS

Joan Cervera junt amb Jerónimo López proclamats en l'elecció de Garants Internacionals a Bielle (Itàlia) i també Jordi Pous i Josep Pujante, reelegits de nou.

És satisfactori per a la nostra associació tenir 3 garants catalans i un d'espanyol entre els 21 membres dels quals es compon la cúpula de M.W. Internacional, tant pel seu reconegut historial de les altes muntanyes com per la seva responsable actitud en estimular el civisme i l'estimació a la natura.

El nou membre escollit, tots proposats per la nostra associació, és en Joan Cervera i Batariu, ex-president de M.W. de Catalunya, i no varem dubtar en la proposta perquè en Joan Cervera ha sabut donar el prestigi que mereix un col·lectiu d'actitud compromesa en l'ètica alpinística i del nostre esport, per tant ens fa feliços de tenir-lo com a amic i garant internacional. No cal dir que això reforça la trajectòria del petit o gran treball de M.W. És el que forma la història d'un sentiment i una manera de fer i creiem que val la pena de seguir-hi lluitant, de seguir treballant, perquè en Joan Cervera sempre ha cregut i ha defensat la salvaguarda de les altes muntanyes. Ell ha estat a més de president escollit de l'associació a Catalunya des de la seva fundació, el conseller amatent en qui hem recolzat, tant la nostra junta com les moltes vivències del Club, el món de l'excursionisme. Tots els garants que de més a prop ens justifiquen, els felicitem i els demanem el seu suport i el poder continuar junts en la nostra tasca pel futur de les muntanyes del món.

Foto Josep Sicart

CARTA DE L'HELIESQUÍ

Carta enviada a diaris i mitjans de comunicació:

NO ALS ROTORS ALS CIMS DE LES MUNTANYES

Els muntanyencs i alpinistes assistim desesperats a la befa que se'ns fa amb propaganda televisiva, oferint baixades amb esquís transportats per helicòpters als cims de les altes muntanyes. Res més comparable a una brutal desvirtuació de l'esperit esportiu i la noblesa de l'esforç que sempre ha estat la fita de la gent de la muntanya. Subratllem, amb força, la importància vital dels darrers espais naturals no degradats, el cor d'un continent cada vegada més profundament sotmès a la pressió de l'home i dels seus productes artificials. L'heliesquí, les motos de neu, els tot-terreny, etc., són la desgràcia i el menyspreu màxim a la natura i a tots els homes i dones que l'estimem amb autèntica dignitat.

Mountain Wilderness de Catalunya, adherida a la Internacional i a la resolució de la U.I.A.A. sobre la prohibició de vols turístics a l'Alta Muntanya, particularment l'aberrant oferta de l'heliesquí, fa un clam a favor de la llibertat i el respecte per tal de salvar de la pol·lució, els gasos i tot el que això comporta, els últims espais que queden al planeta per gaudir-los en origen, tal com han estat conservats des d'antigues generacions.

Catalunya, un país que vol estar al capdavant del civisme, la cultura, la tolerància, i en tot, no pot vendre per un grapat de diners la dignitat i els bagatges que durant anys hem construït els muntanyencs, excursionistes i alpinistes caminant, reconstruint, investigant amb esforç heroic per redreçar i fer estimar el nostre país i la seva gent.

Josep Sicart i Tauler
President de M.W. de Catalunya

Foto Enrië Tornis

NOTÍCIES VÀRIES I BREUS...

□ El passat maig a Manchester, Anglaterra, s'ha esdevingut la creació de Mountain Wilderness United Kingdom amb l'aprovació dels seus estatuts i l'elecció de Mr. Andrew Taylor com a 1er president. Els hem enviat una felicitació extensiva també a Lord Hunt i Sir Cris Bonington com a garants internacionals anglesos. Hi fou present el coordinador internacional Sr. Carlo Alberto Pinelli.

□ La nostra associació s'ha adherit a la commemoració del 50è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans; és un manifest en què es signa la nostra obligació de fer presents més que mai els valors d'aquesta declaració, concretament en la promoció "esport i drets humans".

□ A la passada assemblea del dia 16 d'abril de 1998, a causa de la baixa i dimissió sol·licitada per Jordi Pons Sanginés com a vicepresident i soci, així com la de Jordi Pons i Pinazo com a tresorer i soci i la dimissió de Josep M' Sala com a vicepresident 2n per motius de feina, la junta rectora queda constituïda com segueix:

President: Josep Sicart
 Vicepresident 1r: Enlli Tomàs
 Vicepresident 2n: Jordi Santjust
 Vicepresident 3r: Josep Antoni Pujante
 Secretari: Jaume Duran
 Tresorer: Francesc Sanahuja
 Comptable: Antònia Martínez
 Premsa: Manuel Cabanillas
 Vocals: Bernat Clarella, Ferran Salvador, Santi Pocino, Santi Perinat, Joaquim Molins i Ferran Garcia.

□ El coordinador de Mountain Wilderness Internacional Carlo Alberto Pinelli ens va fer arribar la seva preocupació pel conflicte entre l'Índia i el Pakistan, demanant-nos la nostra opinió sobre la continuïtat dels cursos, car les últimes proves nuclears s'han desenvolupat en el massís himalaienc amb la degradació que això suposa. La Junta Directiva aprova, per unanimitat, la continuïtat dels cursos, tot i l'actitud d'aquests països.

□ Per deferència del Centre Excursionista de Catalunya-Club Alpí Català, les reunions de la Junta Directiva de Mountain Wilderness Catalunya s'han fet fins ara a l'històric local del carrer de Paradís, 10, seu social del centenari CEC.

Assemblea Internacional de M.W. a Biella (Itàlia) el 31 d'octubre i 1 de novembre

S'ha desenvolupat amb els previstos punts de l'ordre del dia; a més del balanç de les accions nacionals i les internacionals ha significat poder dialogar i canviar punts de vista i objectius per al futur. Judovico Sella, amfitrió de les assemblees i que contribuï fermament a la creació de M.W. fa deu anys, donà la benvinguda a les representacions d'Itàlia, Suïssa, França, Catalunya i Castilla, eren excusats els representants anglesos i grecs.

Hi eren presents Fausto Distefano, Alessandro Gogna, Richard Grolek, Carlo Allarto Pinelli. Uns debats molt interessants sobre els greus problemes a Dolomites i als Alps i la forta oposició a Genargentu (Sardenya) per part dels qui no volen el parc de cap manca, perquè creuen que la creació d'un parc nacional va contra els seus interessos i frenaria el seu progrés. Foren reelegits els 21 garants internacionals i foren elegits nous membres; els que proposà Catalunya foren Joan Cervera i Josep Sicart, però sols sortí elegit en Joan Cervera i Batariu, conegut muntanyenc que tant ha contribuït, com a President i fundador de M.W. de Catalunya i com a persona vinculada al món de l'alpinisme des de fa molts anys. També fou presentat per la delegació de Castella, el conegut alpinista i geòleg Jerónimo López, que també fou elegit. Per tant tindrem 4 garants internacionals en aquest Consell de Garants que són Jordi Pons i Josep A. Pujante, que foren reelegits, i els nous Garants Josep Cervera i Jerónimo López, els quals felicitem efusivament, i esperem el seu suport, la seva presència en algun acte que anualment organitzem, tant perquè hi participin com per l'ajut moral i físic que tant necessitem.

El Coordinador Internacional, Carlo Alberto Pinelli, destacà en el balanç la forta incidència que M.W. Internacional ha tingut durant aquests anys, per la qual cosa val la pena seguir treballant.

Es presentà el projecte de llei enviat als governs i Unió Europea sobre la reglamentació necessària de l'heliesquí, redactat i consensuat per M.W. Internacional.

Vàrem oferir la possibilitat de realitzar la propera Assemblea Internacional a Vielha a la Vall d'Aran, ja que teniem el vist i plau del Ilum. Síndic Sr. Carles Barrera, ja que l'any 1999 es commemoren els 10 anys de la fundació de M.W. de Catalunya.

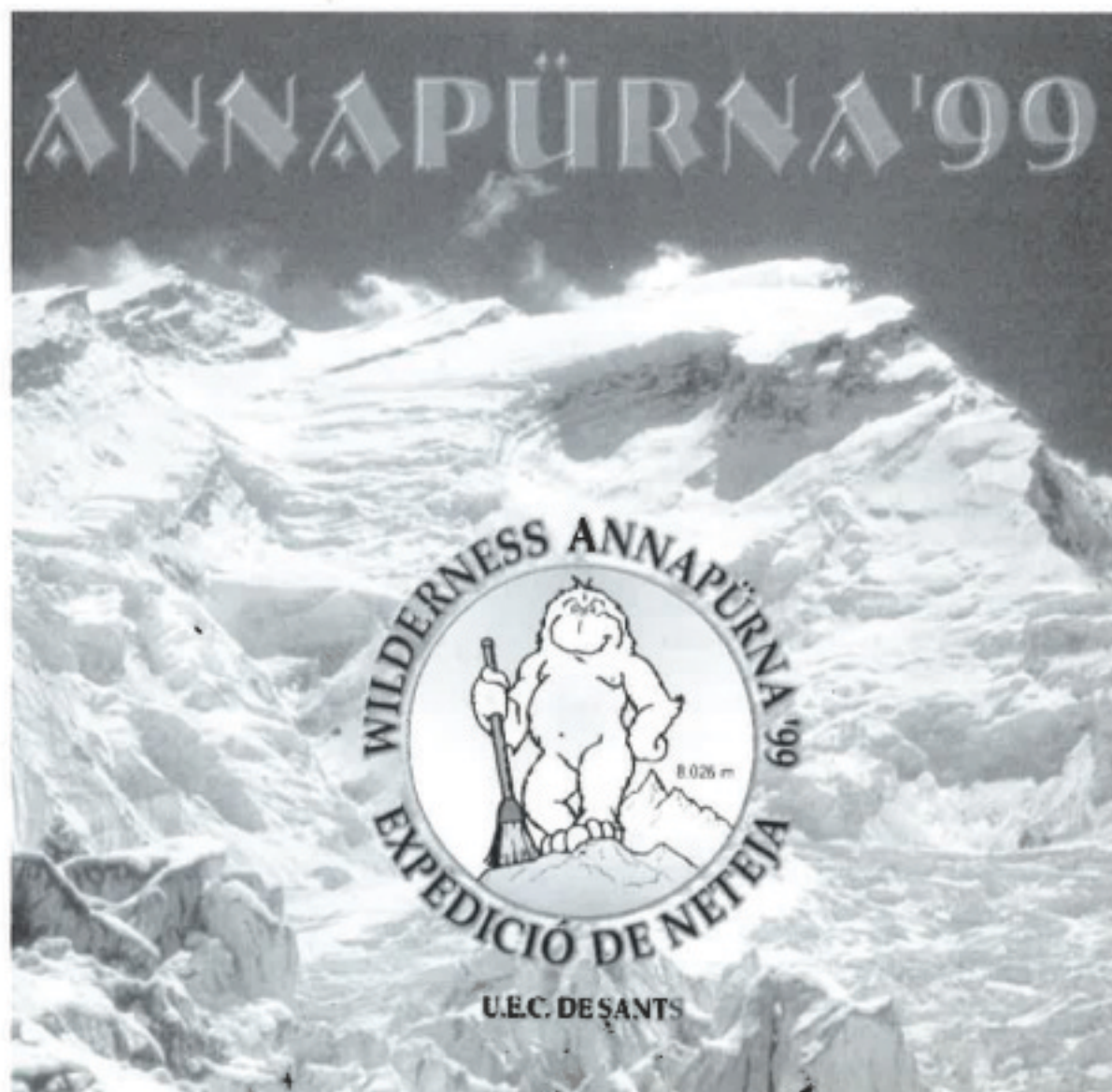

Foto Joana Martínez

WILDERNESS ANNAPURNA 1999 UEC DE SANTS (Expedició de neteja)

Un grupat d'entusiastes socis i alpinistes, homes i dones de la nostra associació, han tingut la felicitat d'iniciativa de projectar una expedició de neteja a l'Annapurna E, celebrant la conquesta d'aquest cim per una expedició del nostre país ara farà 25 anys. "Què hi ha més meravellós que commemorar el 25è aniversari netejant la muntanya i deixant-la com la varem trobar els nostres companys ara farà 25 anys?", diuen en una carta adreçada al Coordinador Internacional.

Aplaudim la iniciativa que a més ha convidat el president de M.W. Catalunya a participar com a sotscap d'expedició. El projecte a canvi de no fer el cim es proposa portar a Barcelona part dels materials recuperats, botelles d'oxigen, escales metal·liques, claus i ferrades per tal que els estudiants de Belles Arts de la Diputació en facin una escultura que seria ubicada al Dte, de Sants-Montjuïc com a testimoni del fet i del respecte que devem als grans espais de les muntanyes. La Unió Excursionista de Catalunya de Sants s'ajunta amb entusiasme al moviment Wilderness i espera sortir vers l'Himàlaia el proper mes de març per realitzar aquest important projecte.

EXPEDICIÓ AL K-2, EL SEGON CIM DE LA TERRA (CHOGORI'98)

El Chogori, amb els seus 8.611 metres, és molt més que un cim; és tot un símbol entre les muntanyes i una fita sovint inassolible que representa un repte sempre apassionant. Però, alhora, constitueix un escenari privilegiat on Mountain Wilderness Internacional va protagonitzar una de les més celebrades accions de recuperació de les condicions feréstegues pures d'una de les muntanyes més fascinants del món, per la seva imponent silueta de piràmide perfecta de roca i gel, per la dificultat de les seves abruptes vessants i per la seva singular història.

El 1990 Mountain Wilderness va emprendre una de les més emblemàtiques tasques de recollida de deixalles en el camp base del K-2 i al llarg de l'Esperó Abruzzi, la famosa aresta SSE, que ja va ser intentada per aquella llegendaria expedició dirigida per Luigi Amadeo de Savoia, Duc de Abruzzos, el 1909, i immortalitzada per la impecable càmera fotogràfica de Vittorio Sella. Després de les temptatives de 1938 (nord-americans liderats pel Dr. Charles Houston), de 1939 (també nord-americans, però capitanejats per l'alemany Fritz Wiessner), i de 1953 (novament a càrrec del Dr. Houston), la muntanya del Karakòrum va tornar a ser visitada per italians. El Professor Ardito Desio, que ja va participar en una expedició geogràfico-geològica al K-2, el 1937, va ser el cap d'una potent expedició que l'any 1954 va instal·lar-se a la glacera Godwin-Austen, decidida a fer història. Desio és a punt de complir 101 anys d'edat...

L'equip comptava amb notables guies de Courmayeur i alpinistes de gran renom. Un jove Walter Bonatti, que encara havia de protagonitzar pàgines memorables amb les seves grans ascensions, va treballar de valent la jornada abans de l'atac al cim, al llindar dels vuit mil metres, realitzant un duríssim bivac en aquella cota. Els mítics Lino Lacedelli i Achille Compagnoni van aconseguir, després d'una àrdua feina de tot l'equip, petjar l'esquerp cim del K-2 aquell memorable 31 de juliol. A Itàlia, aquesta victòria va ser interpretada com un èxit patriòtic i els diaris i pel·lícules de l'època deixaren constància de l'onada d'orgull nacional que va recórrer el país i va fer la volta al món. El "Kappa-Due" havia estat conquerit per italians; consideraven "seva" aquella màgica muntanya i mereixien reeixir després dels esforços i la perseverança.

No va ser casualitat, doncs, que es triés el K-2 per a aquella acció de Mountain Wilderness de 1990. Comandava l'equip d'alpinistes que alliberarien l'Esperó de les cordes fixes, escales i campaments abandonats i destrossats, l'italià Carlo Alberto Pinelli, fundador i Coordinador General de MWI i autor del film que va mostrar al món l'operació d'alliberament: "Free K-2". També un magnífic llibre va il·lustrar tota la feina feta. Sens dubte, hi ha un abans i un després del Chogori, mercès a l'acció d'aquells companys. Cal recordar, entre molts d'altres, el company i garant internacional Tobias Heymann, que anys després moriria en una esquadra als Alps, i Fausto De Stefano, destacat alpinista present a totes les accions de Mountain Wilderness i flamant vencedor dels 14 vuitmils.

Nosaltres, en Joaquim Molins i jo, com a membres de la Junta Directiva de M.W. Catalunya, juntament amb en Luis Miguel López, de Madrid, tres muntanyencs turcs i un Canadenc, vàrem organitzar una nova expedició al sempre difícil K-2. Al camp base, vàrem unir esforços amb l'expedició nord-americana del National Geographic i amb la italiana de Guies de Courmayeur. Cinc anys després de petjar el cim de l'Everest em trobava, per fi, al peu de la segona muntanya més alta del món, però, en canvi, molt més complicada tècnicament. El Chogori, després de l'operació neteja de Mountain Wilderness, estava molt més atractiu. El magnetisme del K-2 hipnotitza qualsevol muntanyenc i, efectivament, és preferible escalar aquesta gran mola sense les innombrables cordes fixes i restes de material abandonat. Vàrem gaudir de l'ascensió, amb els passos clau, com la Xemeneia House, l'Extraplom Petzoldt, els passos verticals de la Piràmide Negra, i els pendents gelats que menen a l'Espatlla, al fil dels 8.000 metres. Naturalment, sense oxigen. Ni tan sols duiem bombones...

Però no vàrem tenir sort. El mal temps, estranyament monsonic i a voltes violent, va oferir-nos només sis dies bons al llarg de dos mesos d'expedició. Fa tres anys que l'adversa climatologia s'instal·la en el K-2 i dificulta la progressió de les expedicions. Vàrem muntar tots els campaments amb moltes dificultats, en petites repises, i els vàrem avituar sempre amb tempestes, a l'espera d'una millora per a l'atac en estil alpi. Els enormes allaus que es precipitaven per la vessant sud de prop de 3.000 metres d'estimball, ens van tornar els cadàvers d'alguns infortunats alpinistes, dels molts que resten atrapats entre els gels perpetus. Un d'ells era dels tretze que varen morir aquell negre estiu de 1986, tan terriblement descrit pel nostre amic Kurt Diemberger -Garant internacional de MW-, que va sobreviure a aquella cruel tragèdia. Potser l'altre era dels de 1995, on van morir els aragonesos, els neozelandesos i Allison Heargraves.

Quan vàrem iniciar la nostra retirada, en fracassar l'atac al cim a causa de l'oratge, érem prop dels vuit mil.

Sense quasi visibilitat, la tenda era sacsejada pel vent huracanat i mig colgada per una nevada implacable. Els italians feia una hora que havien iniciat el descens. Erem els únics que romaníem sols en aquella inhòspita altitud. Era evident que, a les acaballes d'agost, ja ningú no podria fer cim. Era trist, certament; però, més que pensar en la victòria perduda, pensàvem a salvar la vida. Calia baixar amb la màxima urgència. Les temperatures polars dificultaven els moviments i cada minut perdut podia ser fatal.

L'instint ens impulsava a abandonar-ho tot i perdre alçada -baixar tota la temible Piràmide Negra amb ràpels i desgrimant... en aquelles condicions... !- per tal d'arribar abans que ens atrapés la nit. Però el sentit del deure -i en això he de reconèixer la meua admiració pel meu company Luis Miguel -ens va fer romandre una hora fins a recollir totes les deixalles generades, el menjar no utilitzat, els cartutxos de gas no consumits, els buits...tot. I, a sobre, desmuntar una tenda al mig d'aquell vendaval, amb risc de congelacions als dits.. Va ser gairebé heroic, però hi vàrem reeixir. L'Ugur, el company turc, estava molt afectat per l'altitud i a penes li restaven forces. Les motxilles eren enormes i pesants, però darremostre no restava ni una engruna de brutícia a la muntanya. Estàvem extenuats, però moralment ens sentíem molt bé.

Vàrem començar el descens, sense a penes visibilitat. Percebiem el buit. L'abisme de més de 2.500 metres que queia sota els nostres peus fins a la glacera de Baltoro, que algun dia de temps clar havíem contemplat a vista d'ocell. Una relliscada i adéu siau... Era excitant, però, per sobre de tot, calia mantenir el control emocional. Va ser una llarga jornada. Finalment, després de moltes peripècies, vàrem arribar al C-II, a 6.700 metres, per passar la nit. La tempesta continuava amb la mateixa virulència, no vàrem dormir pas gaire... L'endemà, no havia millorat i la temptació d'abandonar material que ja no necessitàvem tornava a planejar per les nostres ments. Però es va imposar

la consciència d'estimació a la muntanya. Fent un esforç psicològic i físic, vàrem recollir tots els queviures emmagatzemats -que eren abundants en previsió de propers atacs-, pales, cordes, bombones de propà, fogonets, pitons, estaques, equip de recanvi i...vàrem desmuntar la tenda: una North Face de tres places. En aquells moments cada una de les tres motxilles pesava prop de 30 quilos i semblaven armaris enormes que ens desestabilitzaven l'equilibri. El descens, en aquestes circumstàncies, fins el C-I i al C.Base avançat, que també es van desmuntar, va ser lent i feixuc: De molta duresa. Entre el C-I i el C.B.A, l'Ugur va relliscar i va caure per un pendent de neu, sense control, durant 250 metres. Va salvar-se miraculosament.

Quasi al límit de les nostres forces vàrem assolir el C. Base, on els nostres companys ens van ajudar a recuperar-nos. No en va Chogori significa "la muntanya gran". Va ser molt dur; però, malgrat tot, la puresa de la natura es va intentar preservar. L'esperit *wilderness* es va posar de manifest una vegada més, tot i una situació especialment complexa. Però estimar la muntanya comporta, entre d'altres compromisos, aquest de protegir-la.

Pujante i Molins al Camp Base del K-2

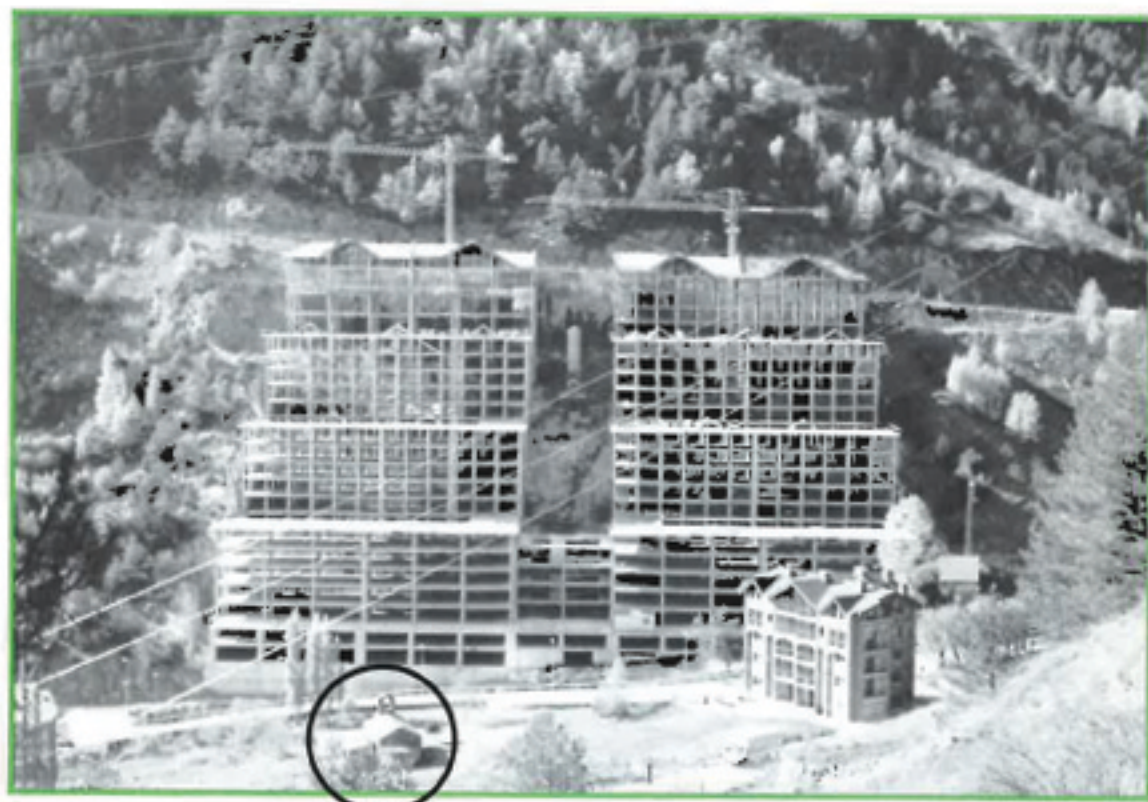

Josep Pujante
Vice-president de MW Catalunya
Garant Internacional MW

ENVIA'NS LES TEVES FOTOS DENÚNCIA

FOTO DENÚNCIA

BLOC D'APARTAMENTS GEGANTS ALS PEUS DE COMAPEDROSA

Aquesta foto, encara que no ho sembli, és d'un país civilitzat. Feta als peus del Comapedrosa, correspon a Arinsal (Andorra-Europa).

Qualsevol comentari queda curt. Fixeu-vos en la desproporció entre el "monstre" i l'església romànica inferior esquerra.

Suïssa - Bernhard Batschelet
Secretariat: Reto Soler
Adreça: 148 CH 8037 Zürich
Tel: (00 41) 1 461 39 00
Fax: (00 41) 1 461 39 49
mountainwilderness@swissonline.ch

Gran Bretanya - Andrew Taylor
38 Summershades Lane
Grasscroft, Oldham OL4 4ED
Tel: (00 44) 1 457 8785570

Fax: (00 44) 1 457 874 894
drat@msn.com
<http://www.bluedome.co.uk>

Castella - Francisco Sierra
Ctra. de Boodilla del Monte, 21 i'Dcha.
E 28024 Madrid
Tel i Fax: (00 34) 91 518 70 72
montmadrid@mad.servicom.es
<http://www.querres.es/ayllon>

Itàlia - Vittorio De Savorgnani

Secretariat: Ornella Antonoli
Via A. Volta, 10 I 20121 Milano
Tel: (00 39) 02 659 03 83
Fax: (00 39) 02 655 22 17
mountainwilderness@swissonline.ch

Grècia - Kostas Tsipiras
Vouli 44
GR 10557 Athina
Tel i Fax: (00 30) 1 32 43 782

Catalunya - Josep Sicart

Adreça: Rambla 41
E 08002 Barcelona
Tel: (00 34) 93 41 20 777
Fax: (00 34) 93 41 26 353

Internacional - Carlo Alberto Pinelli
Secretariat: Stefania Benuzzi
Adreça: Via Nepi, 13 I 00191 Roma
Tel: (00 39) 06/33 32 732
Fax: (00 39) 06/33 36 640

Quotes 1997: 2.750.- ptes. anuals / 1.500.- ptes. quota jove (menors de 33 anys)

Han col·laborat en aquest butlletí: Emili Tomàs,
Josep Sicart, Francesc Sanahuja, Manel Cabanilles,
Santi Pocino i Josep A. Pujante

MOUNTAIN WILDERNESS DE CATALUNYA
Rambla, 41 Tel. 93 412 07 77 - 08002 BARCELONA
Secretariat Pag. de Gràcia 92 1er Edifici La Pedrera 08008